

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

DE MEMBRIS ECCLE-||SIAE MILITANTIS,|| TRIBVS LIBRIS|| EXPLICATA.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

XVIII. De cœlibatu Sacerdotum; Sitne iure diuino annexus sacris ordinibus
cœlibatus, an non?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53880)

Episcopo loci ordinandus est) non de iisdem Chorepiscopis agitur, sed de illo altero genere; voluit enim Concilium legem statuere, ut deinceps Chorepiscopus ordineretur ab vno Episcopo, & proinde Presbyter sit, non Episcopus. De quo genere Chorepiscoporum loquitur Damasus in epist. 3. cum dicit, non licere Chorepiscopis ordinare Subdiaconos.

Cetera autem Concilia & Patres, qui negant, Chorepiscopis licere ordinare Diaconos, & de Subdiaconis nihil dicunt, videntur nomine Diaconorum etiam Subdiaconos accepisse, cum sit vterque sacer ordo, & saepe apud veteres eodem nomine appellentur. Quod si euidenter ostendi possit, concessum aliquando fuisse Chorepiscopis secundigenis, ut Subdiaconos ordinarent; dicendum erit, id fuisse priuilegium, & dispensationem quandam, qualis etiam fuit quibusdam in locis, ut Presbyteri, absente Episcopo, Confirmationis Sacramentum exhiberent; ut Ambrosius scribit de Sacerdotibus Ægypti, in commentario, capit. 4. epistolæ ad Ephesios. Atque hæc de distinctione & officio Clericorum.

CAPVT XVIII.

De cœlibatu Sacerdotum; Sitne iure diuino annexus sacris ordinibus cœlibatus, an non?

SEQVITVR quarta Disputatio, quæ est de cœlibatu seu continentia hominum sacrorum, quæ quidem trimembris erit. Primum enim explicandum occurrit; Sitne iure diuino annexus cœlibatus ordinibus sacris. Deinde, si constiterit non ita esse, vtrum saltem iure Apostolico, ac rectissimè id factum sit. Postremò, num digami Apostolica lege arceantur à sacris ordinibus.

Ac, ut à primo incipiamus, *Ioannes Maior* in 4. distin. 24. quæst. 2. de iure diuino esse putauit, quòd votum Sacerdotum solenne sit, ac proinde indispensabile esse. Idem ferè docuit *Clichtonius* libro de continentia Sacerdotum, cap. 4.

& se-

& sequentibus, vbi duo dicit, quæ nescio, an inter se bene co-
hæreant. Vnum est, de iure diuino esse, vt qui est sacris ordi-
nibus initiatus, non possit vxorem ducere, neque in hoc vl-
lam dispensationem cadere posse. Alterum est, eos, qui vxor-
em duxerunt, non posse sacris ordinibus initiari, nisi dein-
ceps continere velint, esse præceptum Ecclesiæ, & a Siricio
Papa primùm editum, nec vnquam ab Ecclesia Orientali re-
ceptum fuisse. Itaque licuisse in tota Ecclesia Sacerdotibus
viri vxoribus, quas ante ordines duxerant, vsque ad tempo-
ra Siricij; in Ecclesia autem Orientali, & nunc licere, & sem-
per licuisse.

At B. Thomas in 2. 2. quæst. 88. art. 11. disertè docet, vo-
rum continentia esse annexum ordinibus sacris ex solo Ec-
clesiæ decreto, ac proinde dispensabile esse. Idem docet Ca-
ietanus in opusculis, tomo I. tract. 27. & Sotus lib. 7. de iusti-
tia, quæst. 6. art. 2. vbi etiam docet, quod ego verissimum pu-
to, decretum hoc, quo votum est annexum ordinibus, non
quidem propriè diuinum esse, sed tamen esse Apostolicum,
& in tota Ecclesia à temporibus Apostolorum longo tem-
pore esse seruatum; sed quia hoc multis rationibus in sequen-
ti capite contra hæreticos confirmabimus: nunc solum bre-
uiter probandum est, non iure diuino, sed humano durata-
ræ prohiberetur esse coniugium Sacerdotibus, & proinde in
hoc dispensari posse.

Probatur PRIMO, ex altero eorum, quæ Clichtouæus
asserit: non est de iure diuino, vt coniugati, si ordinentur, ab
vxoribus suis abstineant; igitur neque est de iure diuino, vt
Sacerdotes non ducant vxores. Nam Matrimonium nõ pu-
gnat cum ordinibus ratione essentia suæ, sed ratione officij
seu exercitij conjugalis; si enim Deus prohibuisset Sacerdo-
tibus coniugium, certè prohibuisset propter actum coniu-
galem, qui hominem reddit totum carnalem, & ineptum
ad diuina; nec non propter sollicitudinem domus, & libero-
rum, quæ plurimas parit distractiones, non autem propter
solum Sacramentum coniugij, vel propter contractum Ma-
trimonij, qui celebratur solo consensu animorum, & est res
breuissima & honestissima. Si ergo licuit Sacerdotibus iure
diuino habere vxores, quas ante ordinationem duxerant, &
eis vti maritorum more: Cur, quæso, nõ licuisset etiam post
ordina-

Ordinationem ducere? Adde, quòd rationes, quas Clichtouæus pro se adducit, omnes sumuntur à puritate munerum sacerdotalium, cui certè non repugnat, vxorem ducere, vel duxisse, sed ei cohabitare.

Non esse autem iure diuino prohibitum, ne Sacerdotes vtantur vxoribus, quas duxerant ante ordinationem, cõceditur à Clichtouæo: sed propter quosdam alios, qui de ea re dubitant, probatur apertissimè ex eo, quòd Ecclesia Romana multis iam seculis permittit Græcis Sacerdotibus vsum vxorum, quas ante ordinationem duxerant, vt patet ex capit. Cùm olim, de Clericis coniugatis. Adde Gregorij testimonium lib. I. epist. 42. vbi permittit Subdiaconis, vt liberè vtantur vxoribus suis, quas duxerant ante ordinationem, licet prohibeat deinceps eiusmodi ordinari, nisi continentiam voucant.

SECUNDO probatur, quia in tota Scriptura nullum tale exstat præceptum. Nam in Testamento veteri Sacerdotibus licitum erat vxores ducere: In nouo autem nihil de hac re Dominus loquutus est Apostolus quidem in epistolis ad Timotheum, & Titum, iuber Episcopos & Diaconos eligi castos, sed quod Apostolus præcipit, nõ diuinum, sed Apostolicum præceptum est, de quo postea agemus.

Proferunt illi ex Deuter. cap. 33. benedictionem Mosis, in qua dicitur de Leuitis, id est, vt ipsi exponunt, de Sacerdotibus Christianis: Qui dixerunt patri suo & matri; Nescio vos, & filios ignorauerunt. At istud, diuinum vaticinium, nõ diuinum præceptum est; siue enim lege diuina, siue humana fiat, vt Sacerdotes vxoribus careant, impletur vaticinium Mosis.

Proferunt deinde illud Christi Luc. 21. Videte, ne grauentur corda vestra crapula, & ebrietate, & curis huius mundi. quod ad Sacerdotes præcipuè spectare, testatur Leo serm. 8. de ieiunio decimi mensis. Sed in hoc apertè falluntur, qui hoc argumentum adducunt. Nam Leo in isto ipso loco, ad omnes fideles, Christi præceptum pertinere dicit: sed ad nos præcipuè, quibus dies Domini iam est vicinior. Deinde, cùm Paulus 1. Timor. 3. iubeat Episcopũ eligi: Qui domus sue benè præsit, & filios habeat subditos in omni castitate; nec tamè contraria Christo doceat: certè non iuber Christus vlli, ne ha-

ne ha-

ne habeat curam vxoris ac liberorum, sed ne grauetur nimis sollicitudine.

A T, inquit, ratio naturalis dicitur, ministerium purissimum à continentibus esse peragendum. RESPONDEO, dicitur id quidem rationem, sed vt rem conuenientem, non vt omnino necessariam.

TERTIO probatur, ex Concilio Ancyrano, cap. 10. vbi dicitur posse Diaconos cum licentia Episcopi vxores ducere, etiam post susceptum Diaconatum; ergo non est de iure diuino; nec enim Episcopi in iure diuino dispensant. Estque hoc Concilium antiquissimum, & cōfirmatum à Leone Papa dist. 20. can. de libellis. ACCEDAT postremò, quòd Concilia, & Patres in sequenti capite producendi, passim testantur, hanc legem esse Ecclesiasticam; quòd etiam legimus in Concilio Tridentino, sess. 24. can. 9.

CAPVT XIX.

Cælibatum iure Apostolico rectissimè annexum ordinibus sacris.

AM VERO de altera quæstione; An rectè factum sit, vt cælibatus perpetuus sacris ordinibus annexeretur, duo sunt refutandi errores; Vnus Græcorum, alter Lutheranorum. PRIOR error est, Opportere Clericos, antequam ordines sacros suscipiant, vxores ducere, quia post sacros ordines susceptos, non licet id facere, & nimis magno periculo fornicandi se exponit, qui sine vxore viuit.

Huius erroris aliqui auctorem faciunt Nicolaum, vnum ex septem primis Diaconis; sed quidquid de hoc sit, constat, Vigilantium hunc errorem expressè docuisse; de quo sic beatus HIERONYMVS initio libri contra Vigilantium; *Prænefas, inquit, Episcopos sui sceleris dicitur habere consortes, si tamen Episcopi nominandi sunt, qui non ordinant Diaconos, nisi prius vxores duxerint, nulli cælibi credentes pudicitiam.* Hunc errorem receperunt Patres Concilij Trullani, circa annum Domini DCC. vt patet ex can. 13. vbi prophana illa Synodus damnat nominatim canones Romanæ Ecclesiæ.